

Отговори

на гл.ас. д-р Камелия Кирилова Жабилова

на критични бележки и препоръки на Научното жури по в конкурс за доцент по професионално направление 2.3. Философия, 05.01.01. История на философията (Българска философска култура), за нуждите на секция „История на философските и научните идеи“, обявен в ДВ, бр. 57 от 22.07.2022 г.

Уважаема госпожо Председател,

Уважаеми членове на Научното жури,

Благодаря на всички вас за отделеното време и внимание, за критичните бележки и въпроси, препоръките и цялостната оценка на моите изследвания.

Първо ще отговоря на въпросите в рецензията на проф. дфн Нина Димитрова. Изцяло съм съгласна със забележката, че темата за *тялото* е недоразвита, а само загатната. Тук от особено значение е проследяването на K rper и Leib в текстовите полета на „текста Ницше“ през годините, но това ще бъде предмет на бъдещо изследване. На този етап мога да кажа, че при Ницше има много *тела* – тялото като метафора, тялото в културата, тялото в науката, физиология на тялото и т. н.

Другото питане на проф. Димитрова е относно *употребата* на Ницше от болшевизма. Това е голяма тема – „Руският Ницше“, все още предпазливо коментирана от руски изследователи, особено за влиянието на Ницше върху Ленин, Троцки и др. Тук отчитам като грешка при използваното сравнение – „далеч по-голяма“ (с. 72) – с националсоциализма и фашизма при употребите на Ницше.

Да, критическата рецепция на Ницше в българското хуманитарно пространство е важен елемент от цялостната рецепция на Ницше. Благодаря на проф. Димитрова за тази бележка, но идеята ми за втората част на монографията бе да открие Пенчо Славейков като „българския Ницше“ през изследвания период.

В тази връзка ще отговоря и на един от въпросите на проф. Райчо Пожарлиев

относно втората част на монографията – „Био-графията на Ницше в България“. Тя е провокирана от Ницше, т.е. очакването му да бъде разбран в други „времена и народи“. Също така, именно проследяването на идеите на философското наследство на Ницше е продуктивно в две посоки. От една страна, трансформациите на „текста Ницше“ в различни философски култури и традиции е от значение при изследване на тези култури, но и, от друга страна, тази оптика позволява един благодатен прочит на Ницше, който самият той предполага, както вече споменахме.

Другото питане на проф. Пожарлиев е за отношението на персоналната духовна физиогномичност във философията на Ницше с възгледите на двама негови съвременници – Фойербах и Дилтай. На този етап единствено мога да благодаря за подсказаната от проф. Пожарлиев тема, която ще бъде предмет на бъдеща студия.

В становищата на проф. дфн Татяна Батулева, проф. дфн Иванка Стъпова, проф. дфн Димитър Цацов, доц. д-р Ясен Захариев и доц. д-р Николай Турлаков не откривам въпроси, а колегиална добронамереност и подкрепа за т.нар. „бъдещи творчески планове“.

Накрая бих искала още веднъж да изразя голямата си признателност за коментарите и препоръките на Научното жури.

12. 11. 2022

Камелия Жабиллова